

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 11. ožujka 2018. [\[Multimedia\]](#)

Bog je s nama i zbog toga se „veselimo“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu četvrtu korizmenu nedjelju, poznatiju kao nedjelja „laetare“, odnosno „veseli se“, jer tako glasi ulazna pjesma današnje liturgije koja poziva na radost: „Veseli se, Jeruzaleme! [...] – to je poziv na radost – Radujte se, radujte s njime, svi koji ste nad njim tugovali!“. Tako počinje misa. Koji je razlog te radosti? To je velika Božja ljubav prema čovječanstvu, kao što nam pokazuje odlomak iz današnjeg Evanđelja: „Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3, 16). Te riječi, koje Isus izgovara u razgovoru s Nikodemom, sažimaju temu koja se nalazi u središtu kršćanskog navještaja: čak i onda kad se situacija čini beznadnom, Bog intervenira, nudeći čovjeku spasenje i radost. Bog se, naime, ne drži po strani, nego ulazi u povijest čovječanstva, „upliće se“, ulazi u naš život kako bi ga svojom milošću oživio i spasio. Pozvani smo slušati taj navještaj i odbaciti napast da mislimo da je naša sigurnost u nama samima, da možemo bez Boga, smatrajući da smo apsolutno slobodni od Njega i njegove Riječi. Kad otkrijemo hrabrost priznati se onakvima kakvi doista jesmo – za to je potrebna hrabrost! –, postajmo svjesni da smo pozvani nositi se sa svojom krhkošću i svojim ograničenjima. Tad se može dogoditi da nas obuzme tjeskoba, strepnja za budućnost, strah od bolesti i smrti. To objašnjava zašto mnoge osobe, tražeći izlaz, ponekad idu opasnim prečacima, primjerice, tunelom droge ili pak putom praznovjerja ili razornih magijskih rituala. Dobro je poznavati vlastita ograničenja i slabosti, moramo ih poznavati, ali ne kako bismo očajavali, nego da bismo ih prikazali Gospodinu. On nam pomaže na putu iscjeljenja, prima nas za ruku i nikad nas ne ostavlja same. Bog je s nama i zbog toga se „veselim“, zbog toga se „veselimo“ danas: „Veseli se, Jeruzaleme“, kaže se, jer Bog je s nama.

Mi posjedujemo istinsku i veliku nadu u Boga Oca bogatog milosrđem, koji nam je dao svoga Sina kako bi nas spasio i to je naša radost. Također imamo brojne tuge, ali kad smo istinski kršćani, postoji ona nada koja je malena radost što raste i koja nam daje sigurnost. Ne smijemo se obeshrabriti kad uočimo svoja ograničenja, svoje grijehe, svoje slabosti: Bog je blizu, Isus je na

križu da nas ozdravi. To je Božja ljubav. Gledati Raspetoga i govoriti u sebi: „Bog me ljubi“. Istina, postoje ta ograničenja, te slabosti, ti grijesi, ali On je veći od ograničenja, slabosti i grijeha. Nemojte to zaboraviti: Bog je veći od naših slabosti, nevjernosti i grijeha. Uzmimo Gospodina za ruku, gledajmo u Raspetoga i kročimo dalje kroz život.

Neka nam Marija, Majka milosrđa, u srce stavi sigurnost da nas Bog ljubi. Neka nam bude blizu u trenucima kad se osjećamo usamljenima, kad smo u iskušenju predati se pred životnim teškoćama. Neka nam prenese osjećaje svoga Sina Isusa kako bi naš korizmeni hod postao iskustvo praštanja, prihvaćanja i ljubavi

Nakon Angelusa

Posebno pozdravljam studente iz raznih dijelova svijeta koji sudjeluju na prvom „Vatikanskom Hackathonu“ ("Vatican Hackathon"), koji je organizirao Dikasterij za komunikaciju: dragi mladi, lijepo je staviti umnost koju nam je Bog dao u službu istine i onih najpotrebitijih. Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!